

İbadetin emir için yapılması ne demektir?

Murat Hekim: “17. Lem’ada geçen ubudiyet tarifi ve şartları nedir? Ubudiyetin emir için yapılması ne demektir?”

İbadette Taabbüdîlik

İbadetin emir için yapılması, ibadeti yapmakta tek neden tanımak demektir: Allah’ın emretmiş olması... Başka hiçbir sebep aramamaktır. İhlâs da budur, takva da budur. Allah’ın rızasını kazanmanın yolu da bu yaklaşımdan geçer. Buna ibadette taabbüdîlik denir.

İbadetin farzları, şartları, rükünleri, vacipleri, sünnetleri taabbüdîdir. Nasıl emredilmiş, öyle yapılır. Akıl ve mantıkla sorgulanmaz, yerleri değiştirilmez. İbadetlerin yapılmasında muhtelif hikmetler vardır. Bu hikmetleri bilmek ibadet için şevk verici olabilir. Ama bu hikmetlerin hiçbiri temel sebep, yani illet değildir. İlet Allah’ın emretmiş olmasından başka bir şey değildir.

Bilgisayarlarımızda birçok yazılımlar vardır. Bu yazılımların muhtevasında pek çok Latince veya başka dilden kelimeler, işaretler, semboller vardır. Kullanıcı bunların hiçbirini sorgulamaz. Merak da etmez. Sadece yazılımı amacı doğrultusunda kullanır ve ondan verim alır.

İbadetler de birer İlâhî yazılımdırlar. Esasen ibadet, onu bir İlâhî yazılım kabul etmekle başlar. Eğer olduğu gibi kabul etmez ve orasını, burasını kendi mantığımla değiştireyim dersiniz o ibadet olmaktan çıkar.

İbadetlerin Görünen Hikmetleri

İbadetin, kul ile Allah arasında pek yüksek bir bağ, çok şerefli bir nispet ve pek yüce bir rabıta olduğunu söyleyen Bediüzzaman, ibadetlerin doğrudan Allah’ın emriyle sabit olduklarını beyan eder.

İbadet bizi doğrudan Allah’a bağladığından, her belâ ve musîbet anında sığınacak sonsuz kudreti tanımamızı kolaylaştırır. İbadetle, şükredeceğimiz tek merciin Yüce Allah olduğunu kavrar ve şükrederiz. İbadet bütün canlılara, varlıklara ve insanlara

bakışımızı mûsbet yönde değiştirir. Her şeyi kendimize düşman değil, kardeş hissederiz. İbadet hayatımızda plân ve programı hâkim kılar. Plânlı bir hayat ise işlerimizi düzene koyar. İbadet geçim genişliğine, bolluğa, berekete ve duâlarımızın kabulüne vesile olur. Zor günlerimizde Allah'ın yardım ve inayetini kolaylaştırır. İbadetler, bizi kötülüklerden alı koyarlar. Kötülüklerden uzak kalanlar herkesçe sevilirler, işlerinde muvaffak olurlar ve hayatlarında huzur bulurlar.

İbadetlerin sosyal yönü de vardır ve girdikleri toplumu topyekûn ihya ederler. İnsan ibadet saikasıyla bütün Müslüman'lara karşı bir münasebet kazanır, kuvvetli bir irtibat ve bağlılık elde eder, herkesi kendisine kardeş bilir. Bu irtibat ise kuvvetli bir uhuvvete ve hakikî bir muhabbete kapı açar. Toplum hayatının terakkisi ve kemali için en birinci basamaklar ise uhuvvet ile muhabbettir. 1

Allah'ın emirlerine uyması ve yasaklarından kaçması sayesinde bir kul, toplum hayatında çok mertebelere yükselir. Öyle işler başarır ki, bir fert iken, umumî faydaları temin ettiği ölçüde tek başına bir millet hükmüne geçer. Ve büyük bir himmetle topluma hizmet eder. Topluma böyle hizmet edenler çoğaldıkça, toplum topyekûn huzur ve refah seviyesine yükselir. 2

İbadetler ve Ahiret Saadeti

İbadetler âhiret saadetinin de temel taşlarıdır. Her bir ibadetin, ahirete dönük sayısız hikmetleri vardır.

Ezcümle: İbadetler, ahiretteki her sıkıntıda yüz akımız olurlar ve Allah'ın yardımına, mağfiretine, rahmetine ve rızasına nail olmamıza vesile olurlar, günahlarımızın bağışlanmasını ve Peygamber Efendimizin (asm) şefaatine nail olmamızı kolaylaştırırlar.

İbadetler, Cehennem azabından korunmamızı ve kurtulmamızı netice verirler; sırat köprüsünü geçmemizi, Cennetin sahillerine ve Allah'ın cemaline ulaşmamızı müyesser kılarlar. İbadetler, Allah'ın sonsuz lütuf, ihsan ve ikramlarına sayısız kapılar açarlar ve âhirette ebedî mutluluğa ve ölümsüz saadete ulaşmamıza vesile olurlar.

Bütün bu neticeleri ibadetleri sadece Allah için yapmakla inşallah elde ederiz.

DUÂ

Allah'ım! İbadetimi kendine tahsis eyle! Kulluęumu ihlâsa mazhar eyle! Duamı kabule karîn eyle! Günahlarımı mağfiretinle affeyle! Cehennem'in ateşinden halâs

eyle! Cennet'ine ve Cemaline vasıl eyle! Âmin.

Dipnotlar:

1- İşârâtü'l-İ'câz, s. 142.

2- İşârâtü'l-İ'câz, s. 141.